

N:o 38.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension för statistikern hos telegrafstyrelsen E. S. Severin; gifven Stockholms slott den 10 februari 1899.

I underdånig skrifvelse den 6 december 1898 har telegrafstyrelsen, enär statistikern hos styrelsen Erik Sixten Severin på grund af sjuklighet numera vore urståndsatt att sköta sin tjänst, gjort framställning om beredande af pension åt Severin.

Severin är född den 22 november 1841. Efter aflagd kameral-examen antogs han år 1861 till extra ordinarie kammarskrifvare hos telegrafstyrelsen samt befordrades den 27 december 1872 till ordinarie kammarskrifvare och den 16 december 1878 till tjänsteman af första graden hos styrelsen såsom statistiker. I sådan egenskap åtnjuter han i årlig aflöning 3,000 kronor, deraf 1,800 kronor såsom lön och 1,200 kronor såsom tjänstgöringspenningar, hvarjemte han uppbär två ålders-tillägg med tillhoppa 1,000 kronor. Såsom delegare i telegrafverkets pensionsinrättning är Severin först vid slutet af år 1906 berättigad till hel pension eller 2,800 kronor.

Enligt ett af doktor F. Svensson i Stockholm den 3 december 1898 utfärdadt läkarebetyg lider Severin af progressiv muskelatrofi, som förorsakar obotlig oförmåga att skriva. Enligt samma läkarebetyg är Severin i följd af benbrott i venstra höftleden oförmögen att gå och dessutom nästan fullständigt döf, på grund hvaraf han är för framtiden urståndsatt att sköta sin tjänst eller något som helst arbete.

I berörda underdåniga skrifvelse har telegrafstyrelsen anfört, att Severin ådragit sig den i läkarebetyget omförmälda höftskada under

hösten år 1897, då han en dag på väg från sin tjänstgöring halkade omkull på gatan. Efter att under vintern halva för detta benbrott vårdats å sjukhus och sedermera i sitt hem, började Severin under förliden sommar återtaga sitt arbete och hade äfven sedan dess tidtals försökt uppehålla sin tjänst. Han kunde emellertid icke inställa sig i embetsverket på annat sätt än genom att först färdas i vagn och sedermera bäras upp på sitt tjänsterum, hvarjemte endast några timmars oafbrutet sittande vore för honom förenadt med svåra plågor.

Uppenbart vore, att en person, hvars helsa vore så bruten och hvars fordom stora arbetsförmåga numera vore fullkomligt nedsatt, icke kunde förrätta det arbete, som kräfdes af hans tjänst. Det statistiska arbetet inom styrelsen, hvilket i sig sjelft vore af stor betydelse såsom grundval för ständigt återkommande taxeberäkningar och ledning vid det oafbrutna följandet af telegram- och telefontrafikens gång, stälde för öfrigt numera, efter denna trafiks betydliga ökning, större fordringar på statistikern än förut. Då enligt läkarebetyget utsigt ej förefunnes, att Severin skulle vidare kunna blifva tjänstbar, måste under eventuel ständig tjänstledighet för honom hans tjänst uppehållas medelst vikarie. Det skulle dock för telegrafverket vara omöjligt att med de fordringar, som, på sätt telegrafstyrelsen framhållit, måste ställas på vikarien, erhålla en sådan endast för tjänstgöringspenningarne, hvilket vore allt hvad Severin under ifrågavarande förhållanden behöfde afstå af sin aflöning.

Om Severin erhöle afsked år 1900, egde han att från telegrafverkets pensionsinrättning uppbära afkortad pension till belopp af 998 kronor. Men då han hade tre ännu i skolåldern varande barn och hans ekonomiska förhållanden vore sådana, att han för sin familjs uppehälle vore uteslutande hänvisad till sin aflöning, vore det för honom omöjligt att lemna sin tjänst, så vida han icke för sin återstående lefnad finge sig tillförsäkradt ett understöd, som jemte den afkortade pensionen åtminstone motsvarade den pension, han vid fyllda 65 år egde uppbära, eller 2,800 kronor. Det belopp, som kräfdes af telegrafverkets medel för att möjliggöra Severins afsked redan år 1900, utgjorde således 1,802 kronor. Den verkliga utgiften i anledning af en dylik anordning skulle emellertid ej ens uppgå till sistberörda belopp. Då nemligen Severins efterträdare under de första fem åren ej finge uppbära något ålderstillägg, utan först efter denna tids förlopp kunde erhålla 500 kronor och efter ytterligare fem år 1,000 kronor i sådan löneförhöjning, komme således telegrafverkets medel att, för den ifrågasatta pensioneringen af Severin, faktiskt tagas i anspråk endast med 802 kronor under de första fem

åren, med 1,302 kronor under de derefter följande fem åren och först efter tio år med hela beloppet 1,802 kronor. Skulle deremot Severin under åtnjutande af ständigt tjenstledighet qvarstå vid sin befattning, till dess han uppnått 65 års ålder, blefve telegrafverkets utgifter till dels hans lön, dels ock aflönande af vikarien större, dervid beloppet komme att bero på den sistnämndes arfvode utöfver tjenstgöringspenningar. Tjenstens uppehållande medelst vikarie vore för öfrigt, enligt telegrafstyrelsens åsigt, för tjenstens egen skull i hög grad ofördelaktigt.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt hemställer telegrafstyrelsen, att Severin måtte efter afskedstagandet få uppbära årlig pension till så stort belopp, att detta tillsammans med den pension, hvartill han vore berättigad från telegrafverkets pensionsinrättning, utgjorde 2,800 kronor.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit vill Kongl Maj:t föreslå Riksdagen att medgifva, att Severin må från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked ur telegrafverkets tjenst varder honom beviljad, under sin återstående lifstid af telegrafverkets medel uppbära en årlig pension af ett tusen åttahundratvå kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

Under Hans Maj:ts,

Min Allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

G U S T A F.

Hans Wachtmeister.

Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Kongl. Höghet Kronprinsen Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 10 februari 1899.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve **DOUGLAS**,
Statsråden: herr friherre **ÅKERHELM**,
 WIKBLAD,
 friherre **RAPPE**,
 ANNERSTEDT,
 VON KRUSENSTJERNA,
 greve **WACHTMEISTER**,
 CLAËSON,
 DYRSSEN.

Departementschefen, statsrådet greve Wachtmeister föredrog vidare: Telegrafstyrelsens underdåniga skrifvelse den 6 december 1898 med hemställan att statistikern hos styrelsen Erik Sixten Severin, som på grund af sjuklighet numera vore urståndsatt att sköta sin tjänst, måtte efter afskedstagandet få uppbära årlig pension till så stort belopp, att detta tillsammans med den pension, hvartill han vore berättigad från telegrafverkets pensionsinrättning, utgjorde 2,800 kronor.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit tillstyrkte statsrådet, att Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva, att Severin finge från och med månaden näst efter den, i hvilken

afsked ur telegrafverkets tjenst blefve honom beviljadt, under sin återstående lifstid af telegrafverkets medel uppbära en årlig pension af ett tusen åttahundratvå kronor.

Hvad statsrådet sålunda tillstyrkt behagade Hans Kongl. Höghet Kronprinsen Regenten bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:
Hjalmar Rettig.
